

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור עלידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

הכינוס הארצי

במוצאי שבת זו, פרשת חיי-שרה, כ"ב במרחשוון, יהיה אי"ה בכפר-חב"ד הכינוס הארצי ה-54 של חסידי חב"ד. הכינוס יהיה באולם בית-הכנסת 'בית-מנחם', בשעה 9 בערב, מתוך סעודת 'מלווה מלכה'. בכינוס תינתן פרישת שלום מאוירת חודש תשרי בחצר הרבי, וינישאו דברים על המשימות העומדות לפני חסידי חב"ד בשעה זו. מקהלת חסידי חב"ד, עם ר' ברליה צוקר ואמון הקלידים ר' אהרליה ליפסקר, תנעים את הערב. מקומות מיוחדים לנשים.

הכינוס העולמי

בשבוע הבא יפתח אי"ה בחצר הרבי מליובאוויטש בניו-יורק הכינוס העולמי של שלוחי חב"ד. ישתתפו בו יותר משלושת אלפים שלוחים מרחבי העולם, ובהם כארבע מאות שלוחים מישראל. ביום שישי בבוקר יעלו כל השלוחים אל הציון של הרבי ויזכירו את שמות בני קהילותיהם לברכה ולהצלחה.

התחזות והטעיה

בשבת שעברה חולק בתל-אביב עלון בחירות שנערך במתכונת ובעיצוב זהים לחלוטין לשיחת השבוע. היו סברו כי הדבר נעשה בתיאום או בהסכמת שיחת השבוע. הננו מבהירים כי זה מעשה התחזות והטעיה, ובית-המשפט אף אסר את חלוקת העלונים. תנועת חב"ד הארצית אינה מתערבת בבחירות ואינה מסכימה שישתמשו בשמה ובמוניטין שלה למטרות כאלה.

זמני השבוע

ניו-יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
5:44	6:18	6:27	5:50
6:42	7:17	7:19	6:45

307 בתי-חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 6084000
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

האם יהדות פירושה חוש הומור?

זו קריאה מטלטלת לכל מי שחושבים כי אפשר להישאר יהודים בלי לתת חינוך יהודי לילדים ובלי מחויבות לאורח-חיים יהודי

חינוך יהודי בחו"ל (צילום: חב"ד יורבה-לינדה, קליפורניה)

שעתידו של העם היהודי חשוב לו. יש כאן מסר לשומרי המצוות בדבר הנחיצות הגדולה להנחיל את הערכים האלה לעוד ועוד יהודים. איננו רשאים להסתפק בשמירת המצוות שלנו, בשבת שלנו, בבית-הכנסת שלנו, אלא מחובתנו לקרב עוד יהודים לשמירת מצוות, כי זה מה שיבטיח את עצם הישארותם יהודים.

ויש כאן קריאה מטלטלת לכל מי שחושבים כי אפשר להישאר יהודים בלי לתת חינוך יהודי לילדים ובלי מחויבות לאורח-חיים יהודי. המציאות מוכיחה כי תפיסה כזאת כמוה כמחשבה שאפשר לזרוק בני-אדם לים סוער בלי ללמדם לשחות ובלי לציידם בחגורת הצלה.

הסכנה גם בארץ

הסכנה הזאת אורבת גם לבני הארץ. אנחנו רואים שיעורים מדאיגים של התבוללות בקרב היורדים. יש גם נישואי תערובת בקרב צעירים ילידי הארץ שיוצאים לחו"ל. וגם בארץ עצמה לא תמיד ברור לצעיר הישראלי הטיפוסי למה עליו להימנע מנישואין עם לא-יהודייה.

יש דרך אחת שהוכחה לכל אורך ההיסטוריה היהודית ביכולתה להבטיח את הקיום היהודי - זו דרך התורה ומצוותיה. בזכותה לא נטמענו בקרב העמים וגברנו על רדיפות ופיתויים. המסקנה הברורה הזאת צריכה לעמוד לנגד עיני כל מי שהעם היהודי חשוב לו.

סקר המקיף שנערך בקרב יהודי ארה"ב, מטעם מכון המחקר האמריקני 'פיו' (PEW), הציג נתונים מטרידים על שיעור ההתבוללות ביהדות ארה"ב. שיעור ההתבוללות מגיע ל-58%, ומשמעות הדבר שכמעט שישה מכל עשרה יהודים אובדים לעם היהודי.

המחקר גם בדק אם משפחות מתבוללות מנסות לגדל את ילדיהן כיהודים. התוצאה לא הייתה מפתיעה: רק 20% מקרב המשפחות הללו השיבו בחיוב. כלומר, גם אם האם יהודייה וממילא ילדיה נחשבים יהודים על-פי ההלכה, שמונה מתוך עשרה מהם לא יגדלו כיהודים, אלא ייטמעו בקרב העמים.

קבוצה במגמת גידול

מהמחקר עולה עוד כי בעוד יהדות ארה"ב בכללה מתכווצת בשיעור מדאיג, יש בה קבוצה שנמצאת במגמת גידול מובהקת - שומרי המצוות והמחוייבים להלכה. על-פי המחקר הם כעשרה אחוזים מכלל יהדות ארה"ב, אבל אוכלוסייה זו גדלה ומתחזקת בכל רחבי ארה"ב.

המסקנה ברורה: יש מתאם מובהק בין שמירת מצוות ובין עצם הישארותנו יהודים. ככל שעולה שיעור המקבלים חינוך יהודי והמרגישים מחוייבות לתורה ולמצוותיה, גדל הסיכוי שגם בדור השני הם יישארו יהודים וימשיכו את הרצף היהודי.

המסקנה הזאת עולה גם מקרב הנשאלים עצמם. אף-על-פי שרק עשרה אחוזים מכלל יהודי ארה"ב מגדירים את עצמם שומרי מצוות, שיעור כפול מזה (19%) סבור כי יהדות משמעותה שמירת מצוות. כלומר, גם מי שאינם שומרים מצוות בעצמם מבינים שאין יהדות בלעדיה.

ובאמת, כשבוחנו את התשובות האחרות שניתנו לשאלה הזו ("מהי היהדות בעיניך?") מבינים שאין ל'יהדות' כזאת קיום. 73% סבורים כי יהדות משמעה לזכור את השואה, 49% חושבים כי יהדות פירושה סקרנות אינטלקטואלית, ו-42% סבורים כי חוש ההומור הוא המגדיר את הזהות היהודית...

הנתונים האלה הם תמרור אזהרה אדום לכל מי

המתכון של שרה לחיים

עומד כל בית יהודי בישראל, בזכות האישה היהודייה. בזה התבטאו חייה של שרה, ואכן "כולן שווין לטובה" - הנקודה הזאת עברה כחוט השני בכל פרטי חייה.

תיקון העבר

שרה אימנו מלמדת כל אישה ובת בישראל מהי מהות החיים ומהם הדברים שבהם צריכה להיות מושקעת החיות של כל אישה: לא עניינים חיצוניים שבהם שקועות נשות אומות העולם, אלא דברים נעלים הבאים לידי ביטוי במצוות המיוחדות לנשי ובנות ישראל.

אך מה תעשה מי שלמרבית הצער נכשלה בכך בעבר? עליה לדעת שבכוחה לתקן גם את העבר, וזאת על-ידי השפעה חיובית על הזולת, מתוך אהבת ישראל. כאשר פועלים על עוד יהודי שגם הוא יעמוד בקרן אורה ויחיה חיי תורה ומצוות, הקב"ה נוהג מידה כנגד מידה, ומתקן את עברו של האדם המשפיע על הזולת.

(התוועדות תשמ"ג כרך א, עמ' 500)

אמרת השבוע

קשרים מדעיים

רבי מאיר שפירא, מייסד ישיבת 'חכמי לובלין' שבפולין, בא פעם אחת לעיר שטרסבורג שבצרפת כדי להתרים את הציבור לטובת הישיבה. הוא ידע שהציבור המקומי רחוק מהכרת ערכם של לומדי תורה, ולכן ביקש לפרסם מודעות שדרשתו תעסוק בקשרים המדעיים שבין צרפת לפולין.

נושא הדרשה הביא קהל רב לבית הכנסת. רבי מאיר עלה אל הבימה ואמר: "לפני כמה מאות שנים חי בצרפת חכם גדול, שחיבר פירוש נפלא על התורה שבכתב והתורה שבעל-פה, רש"י שמו. עכשיו יש בפולין ישיבה גדולה, שבה לומדים את החיבור שכתב החכם הצרפתי. זה הקשר המדעי שבין צרפת ופולין. ועכשיו הישיבה הזאת זקוקה מאוד לתמיכה..."

דברי הרב חדרו לליבם של יהודי המקום והם פתחו את ידם לטובת הישיבה.

פתגם חסידי

"מה בין הצדיק לאדם הרגיל? הצדיק רואה ומכיר את העולם הבא, ועל העולם הזה הוא שומע. ואילו האדם הרגיל רואה ומכיר את העולם הזה, ועל העולם הבא הוא שומע" (רבי משה מקוברין)

התוכן והמשמעות בחייה של שרה אימנו לא היו החיים הגשמיים. לא ארוחה טובה ולא הנאות אחרות עמדו בראש מעייניה. על-אחת כמה-זכומה שהכבוד שקיבלה בבתיים של פרעה ושל אבימלך והשבחים שהוענקו לה על יופייה לא הרשימו אותה כלל, ולהפך, הדבר גרם לה צער וסבל. איזה עסק יש לבת ישראל עם עניינים כאלה!

יסודות הבית היהודי

תוכן חייה של שרה אימנו היה בדברים אחרים לגמרי. בפרשתנו מסופר שכאשר יצחק נשא את רבקה "נעשית דוגמת שרה אימו... שכל זמן ששרה קיימת היה נר דלוק מערב שבת לערב שבת, וברכה מצויה בעיסה, וענן קשור על האוהל, ומשמחתה - פסקו, וכשבאת רבקה - חזרו".

שלושת המרכיבים האלה רומזים לשלוש המצוות הייחודיות לנשות ישראל. נר דלוק - נרות שבת קודש; ברכה בעיסה - הפרשת חלה; ענן קשור על האוהל - ההגנה הרוחנית המיוחדת בזכות שמירת מצוות טהרה. שלוש המצוות האלה הן שלושת היסודות שעליהם

שם הפרשה "חיי שרה" לקוח מן הפסוק "וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים, שָׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה". מדוע התורה חוזרת ואומרת "שני חיי שרה" אחרי שפתחה ואמרה "ויהיו חיי שרה...?" מבאר רש"י: "כולן שווין לטובה".

הפירוש הזה מעורר תמיהה. איך ייתכן לומר שחיייה של שרה היו שווים לטובה, בשעה שבמהלך השנים האלה חוותה עליות ומורדות ושינויים מן הקצה אל הקצה? וכי אפשר להשוות את מעמדה של שרה בהיותה באור כשדים או בחרן (אף שגם שם עסקה בהפצת האמונה בבורא העולם), לתקופת חייה בארץ ישראל? אף היו בחייה רגעים קשים ומצערם, כאשר נלקחה אל בית פרעה ואל בית אבימלך או כששמעה על עקדת יצחק. האם אפשר להכליל את כל אלה ב"כולן שווין לטובה"?

מהות החיים

אלא שהכוונה ב'חיי שרה אינה לקורות חייה, שבזה אכן היו ימים טובים יותר ופחות, אלא לתוכן הפנימי שסביבו נע ציר חייה של שרה. אילו דברים העסיקו אותה? במה הייתה חיונית?

מן המעיין

זקן | מאת הרב אליעזר ברוד

בקשת זיקנה

"ואברהם זקן בא בימים" (בראשית כד,א). אברהם ביקש מהקב"ה זיקנה. אמר לפניו: ריבון העולמים, אדם ובנו נכנסים למקום ואין אדם יודע את מי מהם לכבד. מתוך שאתה מעטרו בזיקנה, ידע האדם את מי לכבד. אמר לו הקב"ה: חייד, דבר טוב תבעת וממך הוא מתחיל.

(מדרש רבה)

שערות הזקן

גם קודם לכן מצאנו התייחסות לזיקנה, כמו שכתוב "ואברהם ושרה זקנים", "ואדוני זקן". אלא שהזיקנה הזאת הייתה רק בשנים, ואילו בקשת אברהם לזיקנה הייתה לשערות הזקן, שעד תביעתו של אברהם לא היה קיים.

(יפה תואר)

הלבנת הזקן

בקשת אברהם הייתה להלבנת הזקן. קודם לכן לא היה הזקן מלבין, ואברהם ביקש שהזיקנה תהיה ניכרת על-ידי השערות הלבנות.

(מהרש"א)

הדרת השיבה

שערות הזקן נחשבות 'הדרת פנים', והשערות הלבנות הן הדרת השיבה. מעצם התביעה שאברהם תבע זקן או את ליבונו, אפשר להבין שהזקן לאדם נעלה הוא.

(ספר המאמרים תרפ"ו)

חשיבות הזקן

מדברי המדרש עולה שאברהם איבנו תבע את הזקן בתוקף ולא הסתפק בתפילה ובבקשת רחמים. ללמדנו את גודל חשיבותו של הזקן.

(ספר המאמרים תשי"ב)

ידע את המעלה

אף שגם לפני אברהם היו כמה וכמה צדיקים כדוגמת חנוך, מתושלח, נח, שם ועבר - איש מהם לא ביקש זקן, ורק אברהם תבע זקן ולובן שיער. מפני שאברהם, שעסק במסירות נפש בפרסום אלוקותו יתברך בעולם ובהארת העולם, ידע את גודל מעלתו וחשיבותם של הזקן והשיער הלבן.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

שישאר הזקן

בגמרא (בבא מציעא פו) נאמר שאברהם ביקש שתהיה זיקנה, שנאמר "ואברהם זקן בא בימים". 'זקן' במשמעות שער הזקן. אברהם איבנו התפלל שיער הזקן יישאר אצל בני ישראל ושלא יסירוהו.

(ספר המאמרים תשי"ב)

תפילה לעמידה בניסיון

אברהם איבנו ראה שבדור של עקבתא דמשיחא יהיה עניין שער הזקן וליבונו כרוך במסירות נפש, אפילו אצל בני תורה. לכן ביקש רחמים והתפלל עליהם, שיוכלו לעמוד בניסיון.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

שליחות במערה

תושבי חברון היו נרגשים לקראת ביקורו הרשמי של הוויזר מקושטא (כיום איסטנבול) שבטורקיה. כמה שבועות קודם לכן כבר קיבלו הודעה על כוונתו של הוויזר לבקר במערת המכפלה.

גם התושבים היהודים עשו הכנות לקבלו בכבוד הראוי, ובעיקר ערכו תפילות שביקורו יעבור בשלום וכלי פגע. ביום בואו לעיר היו גם היהודים בין מקבלי פניו.

משלחת כבודה הובילה את הוויזר אל מערת המכפלה. באותם ימים הייתה פתוחה הגישה אל פתח המערה, ההולכת לעומק האדמה. הוויזר לא הסתפק במה שהראו לו מלוויו, ושאל: "להיכן מוביל פתח זה?"

"כאן", ענו לו, "קבורים על-פי המסורת אדם הראשון, והאבות והאימהות של היהודים. אולם סכנה היא לרדת לשם, כי כל הנכנס למערה אינו עולה חי".

בתוך כך התכופף הוויזר מעל המערה בניסיון להביט טוב יותר פנימה. באותו רגע נשמטה חרבו מנדנה, ונפלה בקול רעש על תחתית המערה. "חברי!...", הזדעק הוויזר. "השיבו לי את חרבי מייד!", פקד על משרתיו.

המשרתים הביאו חבל ושלשלו אל המערה אחד מהם, בניסיון להעלות את החרב. לאחר שהאיש הורד למטה השתררה דממה. המשרתים קראו בשמו, אך לא בא כל מענה. הם מיהרו להעלותו למעלה, ונחרדו לגלות את חברים בלי רוח חיים.

דעתו של הוויזר לא שקטה, והוא פקד על משרתיו להוריד אדם אחר אל המערה. המשרתים הורידו פנימה עוד אחד ועוד אחד, אך כולם הוצאו משם נטולי רוח חיים.

הוויזר היהיר לא ויתר והגה רעיון מקורי - היהודים! ידועים הם בניסים שאירעו להם. אם יצליחו מה טוב, ואם לא - יהיו ראויים לעונש קשה.

מיד הורה הוויזר לקרוא אליו את רבה של חברון, הצדיק המקובל רבי אליעזר ארחא. "עשרים וארבע שעות הנני קוצב לכם", צעק אל הרב. "אם לא תשיבו לי את חרבי, אפקוד להרוג את כל יהודי העיר".

נסער עד עמקי נפשו יצא הרב מאת הוויזר, וקרא מיד לאספה דחופה של יהודי חברון. הכול בכך עמו בשומעם על הגזרה הנוראה.

הוחלט כי כל היהודים יתכנסו לאמירת תהילים במשך כל היום. כמוכן סוכם להטיל גורל שיקבע מי מיהודי הקהילה יהיה השליח לרדת אל המערה ולהשיב לוויזר את חרבו. פתקים כמניין יהודי הקהילה הוכנסו לקערה, וכל אחד ואחד ניגש לקחת פתק. רק על פתק אחד היה רשום 'נבחר'. לאחר רגעים ארוכים של

מתח עלה הפתק בידי הגאון הצדיק רבי אברהם אזולאי.

רבי אברהם בא משושלת מפוארת של רבנים בספרד. אבי המשפחה, רבי אברהם, היה מגדולי הרבנים במחוז סביליה. לאחר גירוש ספרד גלתה המשפחה למרוקו, והתיישבה בעיר פס. בעיר זו נולד גם הנכד, נשוא

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

מצוות לעתיד

בגמרא (נדה סא,ב) יש מחלוקת בשאלה אם 'מצוות בטלות לעתיד לבוא' (הדעות בעניין זה צוינו ב'שדי חמד' כללים מ'ס"ק ריח). לדברי הכול המצוות לא יתבטלו בתקופה הראשונה של ימות המשיח, ולהפך, אז יהיה קיום המצוות בתכלית השלמות ("כמצוות רצונך"); אולם בתקופה השנייה, אחרי תחיית המתים, יש הסבורים ש"מצוות בטלות".

הדבר מעורר תמיהה גדולה: הלא נצחיות התורה היא מיסודות האמונה - "דבר ברור ומפורש בתורה שהיא מצווה עומדת לעולם ולעולמי עולמים... שכל דברי התורה מצווין אנו לעשותן עד עולם" (רמב"ם, הלכות יסודי התורה, תחילת פרק ט). אם כן, איך יעלה על הדעת שהמצוות יתבטלו?

יתרה מזו, הטעם לנצחיות התורה הוא שהמצוות אינן אמצעי להשגת מטרה אחרת (שאז יכול לחול בהן שינוי, על-פי שינויי הנסיבות), אלא שהמצוות הן הרצון הפנימי והעצמותי של הקב"ה. לכן לא יכולים לחול בהן שינוי, גירעון או הוספה, כשם שהקב"ה עצמו אינו משתנה. אם כן, איך ייתכן שהמצוות יתבטלו לעתיד לבוא?

מצוות בטלות?

ההסבר הוא שאין הכוונה חס ושלום שהמצוות עצמן יתבטלו, אלא שכל צורת קיומן תהיה בדרגה אחרת לגמרי. וכך מוסבר בתורת החסידות (המשך תערי"ב חלק א, פרק קצג): "הרצון דמצוות הוא רצון עצמי, שאינו משתנה, ומה שכתוב 'מצוות בטלות לעתיד', אין הכוונה שיתבטלו חס ושלום, כי אם שיתבטלו בבחינת העדר תפיסת מקום לגבי האור העצמי דלעתיד... כמו שרגא בטיהרא". כלומר, המצוות לעתיד לבוא יהיו כמו אורו של נר בעיצומו של יום, שאינו נחשב מול האור הגדול.

ועוד מוסבר (פירוש המילות לאדמו"ר האמצעי, צג,ב), שהמצוות בימינו משמשות לבוש לאור האלוהי, אבל לעתיד לבוא יתגלה הקב"ה בלי שום לבוש, כמו שנאמר (ישעיה ל,ב) "ולא ייכנף עוד מורך", אלא יתגלה הוא בכבודו ובעצמו. "ולכך המצוות בטילות לעתיד, שיתגלה שם הויה עצמו, בלא לבוש דמצוות". כלומר, יתבטל התפקיד של המצוות כפי שהוא בזמן הזה, לשמש לבוש לאור האלוהי.

אין מציאות נפרדת

הרבי מליובאוויטש מסביר (ספר השיחות תשנ"ב עמ' 31), שהגדר של מצוות הוא ציוויים לאדם. גדר זה קיים כל עוד האדם הוא מציאות לעצמו, ואז אפשר לדבר על ציווי שהקב"ה מצווה את האדם, שיתנהג על-פי רצונו של הקב"ה. אבל בזמן התחייה לא תישאר המציאות הנפרדת של האדם, והוא יהיה מאוחד לגמרי עם הקב"ה, עד שהם נעשים מציאות אחת, בבחינת "ישראל (על-ידי אורייתא) כולא חד" (כלשון הזוהר חלק ג, דף עג,א).

במצב כזה המצוות יתבטלו, במובן זה שאין עוד גדר של ציווי על האדם, מכיוון שהאדם לא יישאר מציאות לעצמו, אלא כל מציאותו היא שהוא מאוחד עם הקב"ה, וממילא הוא ממלא את רצון הבורא. דוגמה לכך הוא מאמר חז"ל (מדרש תהילים מזמור עג, בסופו), שלעתיד לבוא אם יעלה על הדעת לקטוף תאנה בשבת, "תאנה צווחת ואומרת שבת היום". כלומר, לא יצטרכו לצוות שאסור לקטוף תאנה בשבת, אלא התאנה עצמה כביכול תצעק את רצונו של הקב"ה.

במילים אחרות: בוודאי גם בזמן התחייה יקיימו את המצוות בפועל, אבל לא מחמת ציווי שצריך לצוות עליו את האדם, אלא כדבר הטבעי ביותר המתבקש מעצמו. כשם שכיום אין צורך לצוות את האדם לאכול ולשתות או להיזהר מפני אש, שכן זה הטבע של מציאות העולם, כך בזמן התחייה לא יהיה צורך ב'מצוות' - בציווי לאדם - שכן מציאות העולם עצמה היא שתחייב לקיים את המצוות, כדבר טבעי ומתבקש מאליו.

סיפורנו, שנקרא על שם סבו, רבי אברהם אזולאי, בשנת ה' אלפים ש"ל.

כבר בילדותו נודע כשקדן עצום בלימודו, ובהיותו צעיר לימים התקבצו אליו תלמידים רבים ללמוד תורה מפיו בנגלה ובנסתר. מרוקו עברה אז תהפוכות רבות, ובשנות העשרים המאוחרות שלו החליט רבי אברהם לעלות לארץ-ישראל.

ייסורים רבים סבל בדרכו וגם בהגיעו לארץ הקודש. בעקבות מגפה נאלץ לנדוד מחברון לירושלים ומשם לעזה, ולבסוף שב וקבע את מושבו בעיר חברון.

עתה, כשנבחר מן השמים לרדת אל מערת המכפלה, הכין רבי אברהם את עצמו למשימה. לאחר שטבל ונטהר, לבש בגדי לבן, ונשא תפילה לה' שיצליח בשליחותו. גדולי המקובלים בעיר ורבים מידידיו ליוו אותו ובירכוהו, ואף הוויזר בא למקום.

בהגיעו אל פתח המערה נקשר רבי אברהם בחבל ושולשל אל תוכה. מתח עצום השתרר במקום, ושפתי הכול רחשו תפילה. פתאום נשמע מלמטה קולו של רבי אברהם המבקש להעלות את החבל. היהודים משכו בחבל והעלו את חרבו של הוויזר, שנקשרה לחבל בידי רבי אברהם.

בעודם מבקשים להעלות את רבי אברהם שמעו את קולו: "אנא המתינו לי עד שאשוב ואבקש להעלותני". תמיהה השתררה על פני הנוכחים, אך הם המתינו לו בשקט. לאחר שעה ארוכה, שבה לא נשמע קולו של רבי אברהם, החלו חששות מכרסמים בליבם.

אך הנה נשמעה קריאתו: "אנא, העלוני!". נרגשים משכו חבריו בחבל וכעבור רגעים אחדים ניצב רבי אברהם לידם, בריא ושלם. הוא סיפר בהתרגשות לחבריו המקובלים: "נפגשתי עם האבות הקדושים!". אכן, הם הבחינו כי אור מיוחד קורן מפניו.

אולם רבי אברהם הוסיף בקול שקט: "האבות הודיעו לי כי הגיעה שעת להסתלק מן העולם, ומחר אחזיר את נשמת...". חבריו, שנרעדו למשמע הדברים, התפלאו לראותו שליו ורגוע.

באותו לילה ישב רבי אברהם עם תלמידיו ולימדם את סודות התורה בנגלה ובנסתר. פניו הפיקו אור ושלווה עילאיים, ומראהו היה כמלאך ה'. עם בוקר טבל את עצמו, לבש בגדי לבן, ולאחר תפילת שחרית קרא 'שמע ישראל' בכוונה עצומה, וכעבור שעה קלה, בערב שבת קודש, כ"ד במרחשוון ת"ד, עלתה נשמתו הקדושה והטהורה השמימה.

שר התיירות של עיר האבות

של חברון, ולעיתים - תלוי במגבלת הזמן - בקבר ישי ורות. הסיור נחתם בתפילת מנחה במערת המכפלה. בשעת ערב, אחרי יום עמוס, הוא נוסע לבית שמש, שם הוא מלמד בישיבת 'ראשית'.

על שם שלהבת

בקבוצות התיירים יהודים רבים מרחבי ארה"ב, קנדה, אוסטרליה ודרום אפריקה. "הסיורים מחברים אותם לאהבת ארץ ישראל ומחזקים את הקשר לחברון", הוא מעיד.

בפיו סיפור מרגש: "לפני כמה שנים ניגשה אליי אחרי הסיור אישה מארה"ב, והביעה את רצונה להתגייר. הפניתי אותה אל רב באזור מגוריה, ובה תם העניין. חלפו שנים ויום אחד היא התקשרה. היא סיפרה שיצרה קשר עם הרב המקומי ועברה גיור כדת וכדין. השם שבחרה לעצמה היה בעל משמעות: שלהבת, על שמה של הפעוטה שלהבת פס הי"ד, שנרצחה בחברון בידי מחבל. 'עליתי לארץ ואני עומדת להתחתן', אמרה האישה. 'נשמח מאוד אם תערוך לנו את החופה'. מובן שהשבת בחיוב. החופה הזאת הייתה בלתי נשכחת".

שבת חברון

בכל סיור הוא מתרגש מחדש, כמו בסיור הראשון. "זו מתנה מהשם", הוא אומר בביישנות. "אני

הימים ימי הפיגועים הקשים שאחרי אוסלו. הרב שמחה אוכביום (47), תושב ניריורק, לא ידע את נפשו. "הייתה תחושה שאי אפשר לעמוד מנגד", אומר אוכביום. "חשנו שלא דיי להזהות עם ארץ ישראל מרחוק, אלא חייבים לנסוע לארץ, לעודד ולחזק את התושבים. ביקרנו בגוש קטיף, בחברון ועוד. פגשנו את היתומים והאלמנות".

הביקור תם ואוכביום שב לניריוורק. "חזרנו, אך המראות והקולות לא נתנו לנו מנוח. לבסוף החלטנו לעלות לארץ. התיישבנו בחברון, ומאז אני פה, כבר תשע עשרה שנים".

למנוע עקירה

אוכביום, אב לשישה, מכוונה בפי תושבי היישוב היהודי 'שר התיירות של חברון'. כבר שנים הוא מדריך קבוצות תיירים שבאים לחברון. "אחד הדברים שיכולים למנוע עקירה, חלילה, הוא חיבור לשורשים, לאבות הקדושים", הוא מסביר. "כשהממשלה רואה שחברון מעניינת לא רק את תשעים המשפחות היהודיות המתגוררות בה, אלא מאות אלפי יהודים, החשיבה משתנה". לפניו היו כמה מדריכי תיירים, אולם הוא מיסד את המיזם.

וכך נראה סדר יומו: אחרי תפילת שחרית השכם בבוקר הוא מדריך קבוצות תיירים, בתיאום מראש. הסיור מתחיל בתל רומיידה, נמשך ב'בית הדסה', שכונת אברהם אבינו, בית העלמין העתיק

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

דליפת מי גשם

שאלה: בעל דירה בבית משותף, שמי גשם חודרים מרצפת המרפסת שלו לדירה שתחתיו, האם הוא חייב לאטום את המרפסת כדי למנוע זאת?

תשובה: בעניין זה דעת התורה מנוגדת לחוק האזרחי הנהוג בימינו. החוק קובע כי על הדייר העליון לשאת לבדו בהוצאות התיקון של כל דליפת מיים מביתו לדירה התחתונה.

לעומת זה, על-פי דין תורה אין הדייר התחתון יכול לחייב את העליון לשאת בהוצאות התיקון, אלא יצטרך לתקן זאת על חשבונו. לשם כך הוא רשאי לעקור מרצפות מריצפת הדירה העליונה (גם אם בעליה מתנגד לכך). כדי לבצע את האיסוס, אך מיד בתום התיקון עליו להחזיר את הריצפה למצבה הראשון.

הדייר התחתון רשאי למצוא פתרונות אחרים

הרב אוכביום מלווה תיירים בחברון

מרגיש בכל סיור כוח התחדשות בלתי מובן, אף על-פי שחזרתי על אותם סיפורים אלפי פעמים. בתום כל סיור אני מקבל תגובות מרגשות ומדהימות. זה הדלק שלי".

לשבת זו צפויים רבבות לבוא לחברון. בכל שנה, לביל שבת חיישרה, עוברים מאות אורחים דרך ביתו ונהנים מהאווירה: "בליל שבת זה אנחנו עורכים ערב שירה סוחף, ורבים נהנים לבוא ולהתחבר לאווירה, בלימוד ובשירה. גם בסעודה השלישית עוברים דרך ביתי קרוב לחמש מאות אורחים, ושרים איתנו בצוותא. השבת יוצאת אצלנו מאוחר מאוד. איש אינו מביט בשעון".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציין' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציין' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

לתיקון, בתנאי שלא ימנע מן העליון שימוש רגיל במרפסת לאחר התיקון, ושלא יכער את מרצפות העליון במידה ניכרת.

אף שהדייר העליון אינו חייב לתקן נזילות, מחובתו להבטיח שמרזב הניקוז במרפסת יהיה פתוח, לאפשר את יציאת המים.

כל האמור הוא כאשר הדירה העליונה נבנתה מלכתחילה עם המרפסת שעל גג הדירה התחתונה. אולם דייר בקומה עליונה שהוסיף מרפסת לדירתו, וממנה חודרים מי גשם לקומה התחתונה, גם על-פי דין תורה מוטלת עליו חובת התיקון.

למעשה, מקובל כיום בבתי דין ותיקים לדיני ממונות לפסוק שהנוהג בעניין זה בארץ ישראל על-פי החוק האזרחי נהפך ל'מנהג המדינה', המחייב את כל הציבור.

מקורות: שו"ת הריב"ש סי' תקז. רמ"א חו"מ קנה"ד והגהות חתם סופר שם. 'משפטי התורה' בנז. 'הליכות בין אדם לחבירו' פ"ז סמ"א ואילך, ושי"ן.

עכשיו גם אתם תוכלו לספר סיפורים

כרך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'
63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1718 6041020

